

UREDBA (EU) 2019/1240 EVROPSKEGA PARLAMENTA IN SVETA
z dne 20. junija 2019
o vzpostavitvi evropske mreže uradnikov za zvezo za priseljevanje
(prenovitev)

EVROPSKI PARLAMENT IN SVET EVROPSKE UNIJE STA –

ob upoštevanju Pogodbe o delovanju Evropske unije in zlasti členov 74 in 79(2) Pogodbe,

ob upoštevanju predloga Evropske komisije,

po posredovanju osnutka zakonodajnega akta nacionalnim parlamentom,

v skladu z rednim zakonodajnim postopkom ⁽¹⁾,

ob upoštevanju naslednjega:

- (1) Uredba Sveta (ES) št. 377/2004 ⁽²⁾ je bila bistveno spremenjena. Ker so potrebne nove spremembe, bi bilo treba zaradi jasnosti navedeno uredbo prenoviti.
- (2) Veliko povečanje mešanih migracijskih tokov v letih 2015 in 2016 je ustvarilo pritiske na sisteme za migracije, azil in upravljanje meja. To je pomenilo izziv za Unijo in države članice, kar kaže, da je treba okrečiti politiko Unije na področju migracij, da bi dosegli usklajen in učinkovit evropski odziv.
- (3) Cilj politike Unije na področju migracij je nadomestiti nedovoljene in nenadzorovane migracijske tokove z varnimi in dobro upravljanimi potmi v okviru celovitega pristopa, katerega namen bo na vseh stopnjah zagotoviti učinkovito upravljanje migracijskih tokov v skladu s poglavjem 2 naslova V Pogodbe o delovanju Evropske unije (PDEU).
- (4) Spoštovanje človekovih pravic je temeljno načelo Unije. Unija je zavezana varstvu človekovih pravic in temeljnih svoboščin vseh migrantov, ne glede na njihov migracijski status, ob polnem spoštovanju mednarodnega prava. Ukrepi, ki jih sprejmejo uradniki za zvezo za priseljevanje pri izvajanju te uredbe, zlasti v povezavi z ranljivimi osebami, bi morali spoštovati temeljne pravice v skladu z ustreznim mednarodnim pravom in pravom Unije, vključno s členoma 2 in 6 Pogodbe o Evropski uniji (PEU) ter Listino Evropske unije o temeljnih pravicah.

⁽¹⁾ Stališče Evropskega parlamenta z dne 16. aprila 2019 (še ni objavljeno v Uradnem listu) in odločitev Sveta z dne 14. junija 2019.

⁽²⁾ Uredba Sveta (ES) št. 377/2004 z dne 19. februarja 2004 o vzpostavitvi mreže uradnikov za zvezo za priseljevanje (UL L 64, 2.3.2004, str. 1).

- (5) Da bi se zagotovilo učinkovito izvajanje vseh vidikov politik Unije na področju priseljevanja, bi si bilo treba prizadevati za dosleden dialog in sodelovanje s ključnimi tretjimi državami izvora in tranzita migrantov in prosilcev za mednarodno zaščito. Takšno sodelovanje, ki bi bilo v skladu s celovitim pristopom iz evropske agende o migracijah, bi moralo omogočiti boljše upravljanje priseljevanja, vključno z odhodi in vrnitvami, podpreti zmogljivosti za zbiranje in izmenjavo informacij, vključno o dostopu prosilcev do mednarodne zaščite in, kadar je to mogoče in relevantno, o ponovnem vključevanju, ter preprečevati nezakonito priseljevanje, tihotapljenje migrantov in trgovino z ljudmi ter se proti temu boriti.
- (6) Orodja za zaščito vključujejo ukrepe iz globalnega pristopa k vprašanju migracij in mobilnosti (GAMM). Zakonite strategije in poti priseljevanja med Unijo in tretjimi državami bi morale vključevati tudi migracije delovne sile, vizume za študente in združitve družin, brez poseganja v nacionalne pristojnosti držav članic.
- (7) Glede na vse večje potrebe po analizi in informacijah, ki podpirajo oblikovanje politik na podlagi dejstev in operativne odzive, se od uradnikov za zvezo za priseljevanje pričakuje, da s svojim vpogledom in znanjem v celoti prispevajo k oblikovanju celovite slike stanja v tretjih državah.
- (8) Kadar je to mogoče in relevantno, bi morale informacije o sestavi migracijskih tokov vključevati informacije o navedeni starosti migrantov, spolu in družini ter o mladoletnikih brez spremstva.
- (9) Napotitev sedanjih evropskih migracijskih uradnikov za zvezo v ključne tretje države izvora in tranzita, k čemur so voditelji držav in vlad pozvali v svojih sklepih s posebnega zasedanja z dne 23. aprila 2015, je bila prvi korak k razširitvi sodelovanja s tretjimi državami v zvezi z vprašanji, povezanimi z migracijami, in okrepitvi sodelovanja z uradniki za zvezo za priseljevanje, ki jih napotijo države članice. Na podlagi teh izkušenj bi morala Komisija načrtovati dolgoročne napotitve uradnikov za zvezo za priseljevanje v tretje države, da bi podprla razvoj ukrepov Unije na področju migracij, njihovo izvajanje in kar najbolj povečala njihov učinek.
- (10) Cilj te uredbe je zagotoviti boljšo koordinacijo in optimizirati uporabo mreže uradnikov za zvezo, ki jih v tretje države napotijo pristojni organi držav članic, vključno z organi za preprečevanje, odkrivanje in preiskovanje kaznivih dejanj, kadar je to ustrezno, ter Komisija in agencije Unije, da bi učinkoviteje izvajale prednostne naloge Unije za preprečevanje nezakonitega priseljevanja ter s tem povezanega čezmejnega kriminala, kot sta tihotapljenje migrantov in trgovina z ljudmi, ter boja proti njima, olajšale dejavnosti za dostojanstveno in učinkovito vrnitev ter ponovni sprejem in vključevanje, prispevale k integriranemu upravljanju zunanjih meja Unije, pa tudi podprle upravljanje zakonitega priseljevanja, vključno na področju mednarodne zaščite, preselitve in ukrepov vključevanja pred odhodom, ki jih izvajajo države članice in Unija. Pri takšni koordinaciji bi bilo treba v celoti upoštevati obstoječo strukturo odločanja in poročanja med uradniki za zvezo za priseljevanje in organi, ki so jih napotili, ter med samimi uradniki za zvezo za priseljevanje.
- (11) Ta uredba temelji na Uredbi (ES) št. 377/2004 in njen cilj je zagotoviti, da bi uradniki za zvezo za priseljevanje bolje prispevali k delovanju evropske mreže uradnikov za zvezo za priseljevanje, in sicer zlasti z vzpostavitvijo mehanizmov, s katerimi bi lahko države članice, Komisija in agencije Unije bolj sistematično koordinirale naloge in vloge svojih uradnikov za zvezo, napotenih v tretje države.

- (12) Glede na to, da uradnike za zvezo, ki se ukvarjajo z vprašanji, povezanimi z migracijami, napotijo različni pristojni organi in da se lahko njihova pooblastila in naloge prekrivajo, bi si bilo treba ustrezno prizadevati za tesnejše sodelovanje med uradniki, ki delujejo v isti tretji državi ali regiji. Kadar Komisija ali agencije Unije uradnike za zvezo za priseljevanje napotijo na diplomatska predstavništva Unije v tretji državi, bi morali ti organizirati in podpreti mrežo uradnikov za zvezo za priseljevanje v tej tretji državi. Kadar je to ustrezno, se lahko te mreže razširijo na uradnike za zvezo, napotene iz držav, ki niso države članice.
- (13) Vzpostavitev trdnega mehanizma, ki zagotavlja boljšo koordinacijo in sodelovanje med vsemi uradniki za zvezo, katerih dolžnosti vključujejo obravnavo vprašanj priseljevanja, je nujna, da se kar najbolj zmanjšajo informacijske vrzeli in podvajanje dela ter se kar najbolj povečajo operativne zmogljivosti in učinkovitost. Usmerjevalni odbor bi moral zagotoviti navodila v skladu s prednostnimi nalogami politike Unije, ob upoštevanju zunanjih odnosov Unije, in prejeti potrebna pooblastila, da bi zlasti lahko sprejemal dvoletne delovne programe dejavnosti mrež uradnikov za zvezo za priseljevanje, se dogovarjal o prilagojenih priložnostnih dejavnostih uradnikov za zvezo za priseljevanje, ki obravnavajo prednostne naloge in nove potrebe, ki še niso zajete v dvoletnih delovnih programih, razporejal sredstva za dogovorjene dejavnosti in odgovarjal za njihovo izvedbo. Niti naloge usmerjevalnega odbora niti naloge organizatorjev mrež uradnikov za zvezo za priseljevanje ne bi smele posegati v pristojnosti napotitvenih organov glede nalog njihovih uradnikov za zvezo za priseljevanje. Usmerjevalni odbor bi moral pri opravljanju svojih nalog upoštevati raznolikost mrež uradnikov za zvezo za priseljevanje ter stališča držav članic, ki jih najbolj zadevajo odnosi s posameznimi tretjimi državami.
- (14) Usmerjevalni odbor bi moral sestaviti in redno posodabljati seznam uradnikov za zvezo, napotenih v tretje države. Seznam bi moral vključevati informacije, povezane z lokacijo, sestavo in dejavnostmi različnih mrež, vključno s kontaktnimi podatki in povzetki dolžnosti napotenih uradnikov za zvezo za priseljevanje.
- (15) Spodbujati bi bilo treba skupno napotitev uradnikov za zvezo, da bi se povečalo operativno sodelovanje in izmenjava informacij med državami članicami ter zagotovil odziv na potrebe na ravni Unije, kot jih opredeli usmerjevalni odbor. S sredstvi Unije bi bilo treba podpreti skupno napotitev iz vsaj dveh držav članic ter tako spodbuditi sodelovanje in zagotoviti dodano vrednost za vse države članice.
- (16) Posebej bi bilo treba določiti, da bi lahko uradniki za zvezo za priseljevanje izvajali širše dejavnosti Unije za krepitev zmogljivosti. Takšna krepitev zmogljivosti bi morala zajemati razvoj skupnih osnovnih programov in tečajev usposabljanja pred napotitvijo, vključno na področju temeljnih pravic, v sodelovanju z ustreznimi agencijami Unije, in okrepitev operativne zmogljivosti mrež uradnikov za zvezo za priseljevanje. Takšni programi usposabljanja bi morali biti neobvezni in bi morali dopolnjevati nacionalne programe, ki jih pripravijo napotitveni organi.
- (17) Z mrežami uradnikov za zvezo za priseljevanje se ne bi smelo podvajati delo agencij Unije in drugih instrumentov ali struktur Unije, vključno z delom lokalnih skupin za schengensko sodelovanje, ustvariti pa bi bilo treba dodano vrednost temu, kar slednje že dosega v smislu zbiranja in izmenjave informacij na področju priseljevanja, zlasti z osredotočenjem na operativne vidike. Te mreže bi morale delovati kot posredniki in ponudniki informacij iz tretjih držav, da bi agencije Unije podpirale pri izpolnjevanju njihovih funkcij in nalog, zlasti kadar agencije Unije še niso vzpostavile sodelovanja s tretjimi državami. Zato bi bilo treba vzpostaviti tesnejše sodelovanje med mrežami uradnikov za zvezo za priseljevanje in ustreznimi agencijami Unije. Uradniki za zvezo za priseljevanje bi se morali ves čas zavedati, da imajo lahko njihovi ukrepi operativne posledice za lokalne in regionalne mreže uradnikov za zvezo za priseljevanje ali posledice za njihov ugled. Uradniki za zvezo za priseljevanje bi zato morali pri izvajanju svojih nalog ravnati v skladu s tem.

- (18) Organi držav članic bi morali zagotoviti, kadar je to ustrezno in skladno s pravom Unije in nacionalnim pravom, da se informacije, ki jih pridobijo uradniki za zvezo, napoteni v druge države članice, ter strateški in operativni analitični produkti agencij Unije v zvezi z nezakonitim priseljevanjem, dostojnimi in učinkovitimi vrnitvami in ponovnim vključevanjem, čezmejno kriminaliteto ali mednarodno zaščito in preselitvijo, dejansko posredujejo uradnikom za zvezo za priseljevanje v tretjih državah ter da se informacije, ki jih zagotovijo uradniki za zvezo za priseljevanje, izmenjujejo z ustreznimi agencijami Unije; zlasti z Evropsko agencijo za mejno in obalno stražo, Agencijo Evropske unije za sodelovanje na področju preprečevanja, odkrivanja in preiskovanja kaznivih dejanj (Europol) in Evropskim azilnim podpornim uradom (EASO), in sicer ob upoštevanju njihovih pravnih okvirov.
- (19) Da bi se informacije, ki jih zbirajo mreže uradnikov za zvezo za priseljevanje, uporabljale kar najbolj učinkovito, bi morale biti na voljo prek varne spletno podprte platforme za izmenjavo informacij v skladu z veljavno zakonodajo o varstvu podatkov.
- (20) Informacije, ki jih zbirajo uradniki za zvezo za priseljevanje, bi se morale uporabljati za podporo izvajanja tehničnega in operativnega evropskega integriranega upravljanja meja iz Uredbe (EU) 2016/1624 Evropskega parlamenta in Sveta ⁽³⁾ ter prispevati k razvoju in vzdrževanju nacionalnih sistemov varovanja meja v skladu z Uredbo (EU) št. 1052/2013 Evropskega parlamenta in Sveta ⁽⁴⁾.
- (21) Omogočiti bi bilo treba uporabo razpoložljivih sredstev iz Uredbe (EU) št. 515/2014 Evropskega parlamenta in Sveta ⁽⁵⁾ za podporo dejavnosti evropske mreže uradnikov za zvezo za priseljevanje in tudi skupno napotitev uradnikov za zvezo za priseljevanje s strani držav članic.
- (22) Vsakršna obdelava osebnih podatkov, vključno s prenosom, ki jo izvajajo države članice v okviru te uredbe, bi morala potekati v skladu z Uredbo (EU) 2016/679 Evropskega parlamenta in Sveta ⁽⁶⁾. Komisija in agencije Unije bi morale pri obdelavi osebnih podatkov uporabljati Uredbo (EU) 2018/1725 Evropskega parlamenta in Sveta ⁽⁷⁾.
- (23) Obdelava osebnih podatkov v okviru te uredbe bi se morala izvajati za pomoč pri vračanju državljanov tretjih držav in olajšanje preselitve oseb, ki potrebujejo mednarodno zaščito, ter izvajanje ukrepov Unije in nacionalnih ukrepov v zvezi s sprejemom za namene zakonitih migracij ter za preprečevanje nezakonitega priseljevanja, tihotapljenja migrantov in trgovine z ljudmi ter boj proti njim. Zato je treba zagotoviti pravni okvir, ki priznava vlogo uradnikov za zvezo za priseljevanje na tem področju.

⁽³⁾ Uredba (EU) 2016/1624 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 14. septembra 2016 o evropski mejni in obalni straži ter spremembi Uredbe (EU) 2016/399 Evropskega parlamenta in Sveta ter razveljavitvi Uredbe (ES) št. 863/2007 Evropskega parlamenta in Sveta, Uredbe Sveta (ES) št. 2007/2004 in Odločbe Sveta 2005/267/ES (UL L 251, 16.9.2016, str. 1).

⁽⁴⁾ Uredba (EU) št. 1052/2013 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 22. oktobra 2013 o vzpostavitvi Evropskega sistema varovanja meja (Eurosur) (UL L 295, 6.11.2013, str. 11).

⁽⁵⁾ Uredba (EU) št. 515/2014 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 16. aprila 2014 o vzpostavitvi instrumenta za finančno podporo na področju zunanjih meja in vizumov v okviru Sklada za notranjo varnost in o razveljavitvi Odločbe št. 574/2007/ES (UL L 150, 20.5.2014, str. 143).

⁽⁶⁾ Uredba (EU) 2016/679 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 27. aprila 2016 o varstvu posameznikov pri obdelavi osebnih podatkov in o prostem pretoku takih podatkov ter o razveljavitvi Direktive 95/46/ES (Splošna uredba o varstvu podatkov) (UL L 119, 4.5.2016, str. 1).

⁽⁷⁾ Uredba (EU) 2018/1725 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 23. oktobra 2018 o varstvu posameznikov pri obdelavi osebnih podatkov v institucijah, organih, uradih in agencijah Unije in o prostem pretoku takih podatkov ter o razveljavitvi Uredbe (ES) št. 45/2001 in Sklepa št. 1247/2002/ES (UL L 295, 21.11.2018, str. 39).

- (24) Uradniki za zvezo za priseljevanje morajo obdelovati osebne podatke, da omogočijo pravilno izvajanje postopkov vrnitve, uspešno izvrševanje odločb o vrnitvi ter ponovno vključevanje, kadar je to relevantno in mogoče. Za tretje države vrnitve Komisija ne sprejema pogosto sklepov o ustreznosti na podlagi člena 45 Uredbe (EU) 2016/679, in pogosto te tretje države ne sklenejo ali ne nameravajo skleniti sporazuma o ponovnem sprejemu z Unijo oziroma drugače zagotoviti ustreznih zaščitnih ukrepov v smislu člena 46 Uredbe (EU) 2016/679. Kljub obsežnim prizadevanjem Unije za sodelovanje z glavnimi državami izvora nezakonito prebivajočih državljanov tretjih držav, za katere velja obveznost vrnitve, ni vedno mogoče zagotoviti, da takšne tretje države sistematično izpolnjujejo obveznost na podlagi mednarodnega prava za ponovni sprejem njihovih lastnih državljanov. S sporazumi o ponovnem sprejemu, ki so jih sklenile ali o katerih se pogajajo Unija ali države članice in ki zagotavljajo ustrezne zaščitne ukrepe za prenos podatkov v tretje države v skladu s členom 46 Uredbe (EU) 2016/679, je zato zajeto omejeno število takšnih tretjih držav. Kadar takih sporazumov ni, bi morali osebne podatke prenašati uradniki za zvezo za priseljevanje za namene izvajanja operacij vračanja Unije, in sicer v skladu s pogoji iz člena 49 Uredbe (EU) 2016/679.
- (25) Kot izjema od zahteve po sklepu o ustreznosti ali ustreznih zaščitnih ukrepih bi bilo treba dovoliti prenos osebnih podatkov organom tretjih držav na podlagi te uredbe za izvajanje politike Unije glede vračanja. Zato bi moralo biti mogoče za uradnike za zvezo za priseljevanje uporabiti odstopanje iz člena 49(1)(d) Uredbe (EU) 2016/679, ob upoštevanju pogojev iz navedenega člena za namene te uredbe, in sicer za dostojno in učinkovito vračanje državljanov tretjih držav, ki ne izpolnjujejo ali ne izpolnjujejo več pogojev za vstop, bivanje ali prebivanje v državah članicah, v skladu z Direktivo 2008/115/ES Evropskega parlamenta in Sveta ⁽⁸⁾.
- (26) Kadar je to v interesu zadevnih oseb, bi morali imeti uradniki za zvezo za priseljevanje možnost obdelave osebnih podatkov oseb, ki potrebujejo mednarodno zaščito in ki bodo morda preseljene, ter oseb, ki želijo zakonito migrirati v Unijo, da bi lahko potrdili njihovo identiteto in državljanstvo. Uradniki za zvezo za priseljevanje delujejo v razmerah, v katerih je verjetno, da pridobijo pomemben vpogled v dejavnosti hudodelskih združb, vpletenih v tihotapljenje migrantov in trgovino z ljudmi. Zato bi jim bilo treba omogočiti tudi izmenjavo osebnih podatkov, ki jih obdelujejo pri opravljanju svojih dolžnosti, z organi za preprečevanje, odkrivanje in preiskovanje kaznivih dejanj in v okviru mrež uradnikov za zvezo za priseljevanje, če so zadevni osebni podatki potrebni za preprečevanje nedovoljenih migracij in boj proti njim ter preprečevanje, preiskovanje, odkrivanje in pregon tihotapljenja migrantov ali trgovine z ljudmi.
- (27) Cilj te uredbe je optimalna uporaba mreže uradnikov za zvezo za priseljevanje, ki jih države članice, Komisija in agencije Unije napotijo v tretje države za bolj učinkovito izvajanje prednostnih nalog Unije ob hkratnem upoštevanju nacionalnih pristojnosti držav članic. Takšne prednostne naloge Unije vključujejo zagotavljanje boljšega upravljanja migracij, da bi nedovoljene migracijske tokove nadomestile varne in dobro upravljane poti, in sicer prek celovitega pristopa, ki bi zajemal vse vidike priseljevanja, vključno s preprečevanjem tihotapljenja migrantov, trgovine z ljudmi in nezakonitega priseljevanja ter bojem proti njim. Prednostne naloge Unije so tudi lajšanje dostojanstvenih in učinkovitih vrnitev, ponovnega sprejema in vključevanja, prispevanje k integriranemu upravljanju zunanjih meja Unije ter podpiranje upravljanja zakonitega priseljevanja ali mednarodnih shem zaščite. Ker cilja te uredbe države članice ne morejo zadovoljivo doseči, temveč se zaradi obsega in učinkov po vsej Uniji lažje dosežejo z usklajevanjem na ravni Unije, lahko Unija sprejme ukrepe v skladu z načelom subsidiarnosti iz člena 5 PEU. V skladu z načelom sorazmernosti iz navedenega člena ta uredba ne presega tistega, kar je potrebno za doseganje navedenega cilja.

⁽⁸⁾ Direktiva 2008/115/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 16. decembra 2008 o skupnih standardih in postopkih v državah članicah za vračanje nezakonito prebivajočih državljanov tretjih držav (UL L 348, 24.12.2008, str. 98).

- (28) Ta uredba za Islandijo in Norveško predstavlja razvoj določb schengenskega pravnega reda v smislu Sporazuma med Svetom Evropske unije in Republiko Islandijo ter Kraljevino Norveško o pridružitvi obeh k izvajanju, uporabi in razvoju schengenskega pravnega reda ⁽⁹⁾, ki spadajo na področje iz točk A in E člena 1 Sklepa Sveta 1999/437/ES ⁽¹⁰⁾.
- (29) Ta uredba za Švico predstavlja razvoj določb schengenskega pravnega reda v smislu Sporazuma med Evropsko unijo, Evropsko skupnostjo in Švicarsko konfederacijo o pridružitvi Švicarske konfederacije k izvajanju, uporabi in razvoju schengenskega pravnega reda ⁽¹¹⁾, ki spadajo na področje iz točk A in E člena 1 Sklepa 1999/437/ES v povezavi s členom 3 Sklepa Sveta 2008/149/PNZ ⁽¹²⁾.
- (30) Ta uredba za Lihtenštajn predstavlja razvoj določb schengenskega pravnega reda v smislu Protokola med Evropsko unijo, Evropsko skupnostjo, Švicarsko konfederacijo in Kneževino Lihtenštajn o pristopu Kneževine Lihtenštajn k Sporazumu med Evropsko unijo, Evropsko skupnostjo in Švicarsko konfederacijo o pridružitvi Švicarske konfederacije k izvajanju, uporabi in razvoju schengenskega pravnega reda ⁽¹³⁾, ki spadajo na področje iz točk A in E člena 1 Sklepa 1999/437/ES v povezavi s členom 3 Sklepa Sveta 2011/350/EU ⁽¹⁴⁾.
- (31) V skladu s členoma 1 in 2 Protokola št. 22 o stališču Danske, ki je priložen PEU in PDEU, Danska ne sodeluje pri sprejetju te uredbe, ki zato zanjo ni zavezujoča in se v njej ne uporablja. Ker ta uredba nadgrajuje schengenski pravni red, se Danska v skladu s členom 4 navedenega protokola v šestih mesecih od dne, ko Svet sprejme to uredbo, odloči, ali jo bo prenesla v svoje nacionalno pravo.
- (32) Združeno kraljestvo je 1. oktobra 2018 v skladu s členom 5(2) Protokola št. 19 o schengenskem pravem redu, vključenem v okvir Evropske unije, ki je priložen PEU in PDEU, uradno obvestilo Svet, da ne želi sodelovati pri sprejetju te uredbe. Komisija je v skladu s členom 5(3) navedenega protokola 31. januarja 2019 predstavila predlog Sklepa Sveta o uradnem obvestilu Združenega kraljestva, da ne želi več sodelovati pri izvajanju nekaterih določb schengenskega pravnega reda iz Uredbe (ES) št. 377/2004. Na podlagi tega je Svet 18. februarja 2019 ⁽¹⁵⁾ sklenil, da se z dnem začetka veljavnosti te uredbe Sklep Sveta 2000/365/ES ⁽¹⁶⁾ in točka 6 Priloge I k Sklepu Sveta 2004/926/ES ⁽¹⁷⁾ prenehata uporabljati za Združeno kraljestvo v zvezi z Uredbo (ES) št. 377/2004 in njenimi morebitnimi nadaljnjimi spremembami.

⁽⁹⁾ UL L 176, 10.7.1999, str. 36.

⁽¹⁰⁾ Sklep Sveta 1999/437/ES z dne 17. maja 1999 o nekaterih izvedbenih predpisih za uporabo Sporazuma, sklenjenega med Svetom Evropske unije in Republiko Islandijo ter Kraljevino Norveško, v zvezi s pridružitvijo teh dveh držav k izvajanju, uporabi in razvoju schengenskega pravnega reda (UL L 176, 10.7.1999, str. 31).

⁽¹¹⁾ UL L 53, 27.2.2008, str. 52.

⁽¹²⁾ Sklep Sveta 2008/149/PNZ z dne 28. januarja 2008 o sklenitvi Sporazuma med Evropsko unijo, Evropsko skupnostjo in Švicarsko konfederacijo o pridružitvi Švicarske konfederacije k izvajanju, uporabi in razvoju schengenskega pravnega reda v imenu Evropske unije (UL L 53, 27.2.2008, str. 50).

⁽¹³⁾ UL L 160, 18.6.2011, str. 21.

⁽¹⁴⁾ Sklep Sveta 2011/350/EU z dne 7. marca 2011 o sklenitvi Protokola med Evropsko unijo, Evropsko skupnostjo, Švicarsko konfederacijo in Kneževino Lihtenštajn o pristopu Kneževine Lihtenštajn k Sporazumu med Evropsko unijo, Evropsko skupnostjo in Švicarsko konfederacijo o pridružitvi Švicarske konfederacije k izvajanju, uporabi in razvoju schengenskega pravnega reda, v zvezi z odpravo kontrol na notranjih mejah in prostim gibanjem oseb, v imenu Evropske unije (UL L 160, 18.6.2011, str. 19).

⁽¹⁵⁾ Sklep Sveta (EU) 2019/304 z dne 18. februarja 2019 o uradnem obvestilu Združenega kraljestva Velika Britanija in Severna Irska, da ne želi več sodelovati pri izvajanju nekaterih določb schengenskega pravnega reda iz Uredbe Sveta (ES) št. 377/2004 o vzpostavitvi mreže uradnikov za zvezo za priseljevanje (UL L 51, 22.2.2019, str. 7).

⁽¹⁶⁾ Sklep Sveta 2000/365/ES z dne 29. maja 2000 o prošnji Združenega kraljestva Velike Britanije in Severne Irske za sodelovanje pri izvajanju nekaterih določb schengenskega pravnega reda (UL L 131, 1.6.2000, str. 43).

⁽¹⁷⁾ Sklep Sveta 2004/926/ES z dne 22. decembra 2004 o izvajanju delov schengenskega pravnega reda s strani Združenega kraljestva Velike Britanije in Severne Irske (UL L 395, 31.12.2004, str. 70).

- (33) Irska sodeluje pri tej uredbi v skladu s členom 5(1) Protokola št. 19 in členom 6(2) Sklepa Sveta 2002/192/ES ⁽¹⁸⁾.
- (34) Sodelovanje Irske pri tej uredbi v skladu s členom 6(2) Sklepa 2002/192/ES se nanaša na odgovornosti Unije za sprejemanje ukrepov za razvoj določb schengenskega pravnega reda proti organiziranju ilegalnih migracij, pri katerih sodeluje Irska.
- (35) Ta uredba predstavlja akt, ki temelji na schengenskem pravnem redu ali je z njim drugače povezan v smislu člena 3(1) Akta o pristopu iz leta 2003 oziroma člena 4(1) Akta o pristopu iz leta 2005 oziroma člena 4(1) Akta o pristopu iz leta 2011 –

SPREJELA NASLEDNJO UREDBO:

Člen 1

Področje uporabe

1. Ta uredba določa pravila za krepitev sodelovanja in koordinacije med uradniki za zvezo za priseljevanje, ki jih države članice, Komisija in agencije Unije napotijo v tretje države, z vzpostavitvijo evropske mreže uradnikov za zvezo za priseljevanje.
2. Ta uredba ne posega v odgovornost organov držav članic, Komisije in agencij Unije, da opredelijo obseg in dodelitev nalog in potek poročanja njihovih uradnikov za zvezo za priseljevanje, ter v naloge uradnikov za zvezo za priseljevanje v okviru njihovih odgovornosti na podlagi prava, politik ali postopkov na ravni Unije in na nacionalni ravni ali na podlagi posebnih sporazumov, sklenjenih z državo gostiteljico ali mednarodnimi organizacijami.

Člen 2

Opredelitve pojmov

V tej uredbi se uporabljajo naslednje opredelitve pojmov:

- (1) „uradnik za zvezo za priseljevanje“ pomeni uradnika za zvezo, ki ga imenujejo in napotijo v tujino pristojni organi države članice ali Komisija ali agencija Unije, v skladu z ustrežno pravno podlago, za obravnavanje vprašanj, povezanih s priseljevanjem, ne glede na to, ali to predstavlja le del njihovih dolžnosti;
- (2) „napoten v tujino“ pomeni napoten v tretjo državo za ustrežno časovno obdobje, ki ga določi pristojni organ, v eno od naslednjih:
 - (a) diplomatsko predstavništvo države članice;

⁽¹⁸⁾ Sklep Sveta 2002/192/ES z dne 28. februarja 2002 o prošnji Irske, da sodeluje pri izvajanju nekaterih določb schengenskega pravnega reda (UL L 64, 7.3.2002, str. 20).

- (b) pristojne organe tretje države;
 - (c) mednarodno organizacijo;
 - (d) diplomatsko predstavništvo Unije;
- (3) „osebni podatki“ pomeni osebne podatke, kakor so opredeljeni v točki 1 člena 4 Uredbe (EU) 2016/679;
- (4) „vrnitev“ pomeni vrnitev, kakor je opredeljena v točki 3 člena 3 Direktive 2008/115/ES.

Člen 3

Naloge uradnikov za zvezo za priseljevanje

1. Uradniki za zvezo za priseljevanje opravljajo svoje naloge v okviru svojih pristojnosti, ki jih določijo napotitveni organi, in v skladu z določbami, vključno s tistimi o varstvu osebnih podatkov, določenimi v pravu Unije in nacionalnem pravu in vseh sporazumih ali dogovorih, sklenjenih s tretjimi državami ali mednarodnimi organizacijami.
2. Uradniki za zvezo za priseljevanje opravljajo svoje naloge v skladu s temeljnimi pravicami kot splošnimi načeli prava Unije in mednarodnega prava, vključno z obveznostmi na področju človekovih pravic. Posebno pozornost namenijo ranljivim osebam in upoštevajo vidik spola pri migracijskih tokovih.
3. Vsak napotitveni organ zagotovi, da uradniki za zvezo za priseljevanje vzpostavijo in ohranjajo neposredne stike s pristojnimi organi tretjih držav, vključno z lokalnimi organi, kadar je to ustrezno, in vsemi ustreznimi organizacijami, ki delujejo v tretji državi, vključno z mednarodnimi organizacijami, predvsem z namenom izvajanja te uredbe.
4. Uradniki za zvezo za priseljevanje zbirajo informacije za uporabo na operativni ali na strateški ravni ali na obeh ravneh. Informacije iz tega odstavka se zbirajo v skladu s členom 1(2) in ne vsebujejo osebnih podatkov, brez poseganja v člen 10(2). Take informacije zajemajo zlasti naslednje zadeve:
 - (a) evropsko integrirano upravljanje zunanjih meja z namenom učinkovitega upravljanja migracij;
 - (b) migracijske tokove, ki izvirajo iz tretje države ali prek nje potekajo, vključno s sestavo migracijskih tokov in namembnega kraja migrantov, kadar je to mogoče in relevantno;
 - (c) poti, ki jih uporabljajo migracijski tokovi, ki izvirajo iz tretje države ali prek nje potekajo, da bi dosegli ozemlja držav članic;

- (d) obstoj, dejavnosti in načine delovanja hudodelskih združb, vključenih v tihotapljenje migrantov in trgovino z ljudmi vzdolž migracijskih poti;
- (e) incidente in dogodke, ki so lahko ali lahko postanejo vzrok novih usmeritev pri migracijskih tokovih;
- (f) metode, uporabljene pri poneverjanju ali ponarejanju osebnih dokumentov in potovalnih dokumentov;
- (g) načine in sredstva za pomoč organom v tretjih državah pri preprečevanju tokov nezakonitega priseljevanja, ki izvirajo iz njihovih ozemelj ali ki skozi njih potekajo;
- (h) ukrepe pred odhodom, ki so priseljencem na voljo v državi izvora ali tretji državi gostiteljici in ki podpirajo uspešno vključitev po zakonitem prihodu v države članice;
- (i) načine in sredstva za omogočanje vrnitve ter ponovnega sprejema in vključevanja;
- (j) učinkovit dostop do zaščite, ki jo je uvedla tretja država, vključno za ranljive osebe;
- (k) obstoječe in mogoče prihodnje strategije in poti za zakonito priseljevanje med Unijo in tretjimi državami, ob upoštevanju potreb po znanjih in delovni sili v državah članicah, ter preselitve in druga orodja za zaščito;
- (l) zmogljivost, sposobnost, politične strategije, zakonodajno in pravno prakso tretjih držav in deležnikov kot je relevantno za zadeve iz točk (a) do (k), vključno glede sprejemnih centrov in centrov za pridržanje ter tamkajšnjih razmer, kadar je to mogoče in relevantno.

5. Uradniki za zvezo za priseljevanje se usklajujejo med seboj in z zadevnimi deležniki glede zagotavljanja dejavnosti krepitev zmogljivosti organom in drugim deležnikom v tretjih državah.

6. Uradniki za zvezo za priseljevanje lahko ob upoštevanju svojega strokovnega znanja in usposobljenosti nudijo pomoč pri:

- (a) ugotavljanju identitete in državljanstva državljanov tretjih držav in omogočanju njihove vrnitve v skladu z Direktivo 2008/115/ES, pa tudi pri njihovem ponovnem vključevanju, kadar je to relevantno in mogoče;
- (b) potrjevanju identitete oseb, ki potrebujejo mednarodno zaščito za namene olajšanja njihove preselitve v Uniji, vključno s tem, da se jim pred odhodom, kadar je mogoče, zagotovijo ustrezne informacije in podpora;
- (c) potrjevanju identitete in omogočanju izvajanja ukrepov Unije in nacionalnih ukrepov v zvezi s sprejemom zakonitih priseljencev;

- (d) izmenjavi informacij, pridobljenih med opravljanjem svojih dolžnosti v okviru mrež uradnikov za zvezo za priseljevanje in s pristojnimi organi držav članic, vključno z organi za preprečevanje, odkrivanje in preiskovanje kaznivih dejanj, za preprečevanje in odkrivanje nezakonitega priseljevanja ter boj proti tihotapljenju migrantov in trgovini z ljudmi.

Člen 4

Obvestilo o napotitvi uradnikov za zvezo za priseljevanje

1. Države članice, Komisija in agencije Unije obvestijo usmerjevalni odbor, ustanovljen v členu 7, o svojih načrtih za napotitev in o dejanski napotitvi uradnikov za zvezo za priseljevanje, vključno z opisom njihovih dolžnosti ter trajanjem njihove napotitve.

Poročila o dejavnostih iz točke (c) člena 8(2) vključujejo pregled napotitev uradnikov za zvezo za priseljevanje.

2. Informacije iz odstavka 1 se objavijo na varni spletno podprti platformi za izmenjavo informacij iz člena 9.

Člen 5

Vzpostavitev krajevnih ali regionalnih mrež uradnikov za zvezo za priseljevanje

1. Uradniki za zvezo za priseljevanje, napoteni v iste države ali regije, se povezujejo v krajevne ali regionalne mreže za sodelovanje ter sodelujejo z uradniki za zvezo, napotenimi iz držav, ki niso države članice, kadar in ko je to ustrezno. Uradniki za zvezo za priseljevanje v okviru takih mrež v skladu s členom 1(2) zlasti:

- (a) se sestajajo redno in po potrebi;
- (b) izmenjujejo informacije in praktične izkušnje, zlasti na srečanjih in prek varne spletno podprte platforme za izmenjavo informacij, določene v členu 9;
- (c) izmenjujejo informacije, kadar je to ustrezno, o izkušnjah v zvezi z dostopom do mednarodne zaščite;
- (d) usklajujejo stališča, ki jih je treba sprejeti v stikih s komercialnimi prevozniki, kadar je to ustrezno;
- (e) se udeležujejo skupnih specializiranih usposabljanj, kadar je to ustrezno, vključno o temeljnih pravicah, trgovini z ljudmi, tihotapljenju migrantov, lažnih dokumentih ali dostopu do mednarodne zaščite v tretjih državah;
- (f) organizirajo sestanke za obveščanje in tečaje usposabljanja za člane diplomatskega in konzularnega osebja predstavništva držav članic v tretji državi, kadar je to ustrezno;

(g) sprejemajo skupne pristope glede metod zbiranja in poročanja o strateško pomembnih informacijah, vključno z analizami tveganja;

(h) vzpostavijo redne stike s podobnimi mrežami v tretji državi in v sosednjih tretjih državah, kakor je ustrezno.

2. Uradniki za zvezo za priseljevanje, ki jih napoti Komisija, organizirajo in podpirajo mreže iz odstavka 1. V krajih, v katere Komisija ne napoti uradnikov za zvezo za priseljevanje, mreže iz odstavka 1 organizirajo in podpirajo uradniki za zvezo za priseljevanje, ki jih napotijo agencije Unije. V krajih, v katere niti Komisija in niti agencije Unije ne napotijo uradnikov za zvezo za priseljevanje, mreže organizirajo uradniki za zvezo za priseljevanje, kakor se dogovorijo člani mreže.

3. Usmerjevalni odbor je brez nepotrebnega odlašanja obveščen o imenovanju organizatorja mreže oziroma o tem, da ni bil imenovan noben organizator.

Člen 6

Skupna napotitev uradnikov za zvezo za priseljevanje

1. Države članice se lahko dvostransko ali večstransko dogovorijo, da uradniki za zvezo za priseljevanje, ki jih država članica napoti v tretjo državo ali mednarodno organizacijo, skrbijo tudi za interese ene ali več drugih držav članic.

2. Države članice se lahko tudi dogovorijo, da si njihovi uradniki za zvezo za priseljevanje med seboj delijo nekatere naloge na podlagi svojih kompetenc in usposobljenosti.

3. Kadar uradnika za zvezo za priseljevanje skupno napotita dve ali več držav članic, lahko te države članice prejmejo finančno podporo Unije na podlagi Uredbe (EU) št. 515/2014.

Člen 7

Usmerjevalni odbor

1. Ustanovi se usmerjevalni odbor za evropsko mrežo uradnikov za zvezo za priseljevanje.

2. Usmerjevalni odbor sestavljajo po en predstavnik vsake države članice, dva predstavnika Komisije, en predstavnik Evropske agencije za mejno in obalno stražo, en predstavnik Europolu in en predstavnik EASO. V ta namen vsaka država članica imenuje člana usmerjevalnega odbora in namestnika, ki člana zastopa v njegovi odsotnosti. Člani usmerjevalnega odbora so imenovani zlasti na podlagi svojih zadevnih izkušenj in strokovnega znanja na področju upravljanja mrež uradnikov za zvezo.

3. Države, ki so pridružene izvajanju, uporabi in razvoju schengenskega pravnega reda, sodelujejo v usmerjevalnem odboru in vanj imenujejo po enega predstavnika na državo kot člani brez glasovalnih pravic. Ti predstavniki smejo izraziti stališča o vseh vprašanjih, o katerih se razpravlja, in odločitvah, ki jih sprejme usmerjevalni odbor.

Pri sprejemanju odločitev o zadevah, ki so pomembne za uradnike za zvezo za priseljevanje, napotene iz držav, ki so se pridružile izvajanju, uporabi in razvoju schengenskega pravnega reda, usmerjevalni odbor ustrezno upošteva stališča, ki jih izrazijo predstavniki teh držav.

4. Usmerjevalni odbor lahko na sestanke kot opazovalce povabi strokovnjake ter predstavnike nacionalnih organov, mednarodnih organizacij in ustreznih institucij, organov, uradov in agencij Unije, ki niso člani usmerjevalnega odbora.

5. Usmerjevalni odbor lahko organizira tudi skupne sestanke z drugimi mrežami ali organizacijami.

6. Usmerjevalnemu odboru predseduje predstavnik Komisije. Predsedujoči:
 - (a) zagotavlja kontinuiteto dela in organizira delo usmerjevalnega odbora, vključno s podpiranjem priprave dvoletnega delovnega programa in dvoletnega poročila o dejavnostih;

 - (b) svetuje usmerjevalnemu odboru pri zagotavljanju, da so skupne dejavnosti, o katerih se dogovori, dosledne in usklajene z ustreznimi instrumenti in strukturami Unije ter odražajo prednostne naloge Unije na področju migracij;

 - (c) sklicuje sestanke usmerjevalnega odbora.

Da se dosežejo cilji usmerjevalnega odbora, predsedujočemu pomaga sekretariat.

7. Usmerjevalni odbor se sestane vsaj dvakrat letno.

8. Usmerjevalni odbor odločitve sprejema z absolutno večino svojih članov, ki imajo glasovalno pravico.

9. Odločitve, ki jih sprejme usmerjevalni odbor, zadevni napotitveni organi sporočijo svojim uradnikom za zvezo za priseljevanje.

Člen 8

Naloge usmerjevalnega odbora

1. Usmerjevalni odbor sprejme svoj poslovnik na podlagi predloga predsedujočega v treh mesecih po prvem sestanku. Poslovnik podrobneje določa pravila glasovanja. Zlasti določa pogoje, pod katerimi lahko en član deluje v imenu drugega člana, in morebitne zahteve glede sklepčnosti.

2. Ob upoštevanju prednostnih nalog Unije na področju priseljevanja in v okviru nalog uradnikov za zvezo za priseljevanje, kakor so opredeljene v tej uredbi, ter v skladu s členom 1(2), usmerjevalni odbor izvaja naslednje dejavnosti na podlagi celovite slike stanja in analiz, ki jih zagotovijo ustrezne agencije Unije:

- (a) določi prednostne naloge in načrtuje dejavnosti s sprejetjem dvoletnega delovnega programa ter navedbo virov, potrebnih za podporo tega dela;
- (b) redno pregleduje izvajanje svojih dejavnosti, da kot je ustrezno predlaga spremembe dvoletnega delovnega programa, ter imenovanja organizatorjev mrež in napredek, ki so ga dosegle mreže uradnikov za zvezo za priseljevanje pri sodelovanju s pristojnimi organi v tretjih državah;
- (c) sprejme dvoletno poročilo o dejavnostih, ki ga pripravi predsedujoči usmerjevalnega odbora, vključno s pregledom iz drugega pododstavka člena 4(1);
- (d) pred vsakim sestankom usmerjevalnega odbora posodobi seznam napotitev uradnikov za zvezo za priseljevanje;
- (e) ugotavlja vrzeli v napotitvah in predstavi možnosti za napotitve uradnikov za zvezo za priseljevanje.

Usmerjevalni odbor Evropskemu parlamentu posreduje dokumente iz točk (a) in (c) prvega pododstavka tega odstavka.

3. Ob upoštevanju operativnih potreb Unije na področju priseljevanja in v okviru nalog uradnikov za zvezo za priseljevanje, kakor so opredeljene v tej uredbi, ter v skladu s členom 1(2) usmerjevalni odbor izvaja naslednje dejavnosti:

- (a) dogovarja se o priložnostnih dejavnostih mrež uradnikov za zvezo za priseljevanje;
- (b) spremlja razpoložljivost informacij med uradniki za zvezo za priseljevanje in agencijami Unije ter kadar se zahteva izdaja priporočila za potrebne ukrepe;
- (c) podpira razvoj sposobnosti uradnikov za zvezo za priseljevanje, vključno z razvojem dopolnilnih in neobveznih skupnih osnovnih programov, tečajev usposabljanja pred napotitvijo in smernic za upoštevanje temeljnih pravic pri svojih dejavnostih s posebnim poudarkom na ranljivih osebah ter organizacijo skupnih seminarjev o zadevah iz člena 3(4), ob upoštevanju orodij za usposabljanje, ki so jih razvile ustrezne agencije Unije ali druge mednarodne organizacije;

(d) zagotavlja, da izmenjava informacij poteka prek varne spletno podprte platforme za izmenjavo informacij, kakor je določeno v členu 9.

4. Države članice lahko za izvajanje dejavnosti iz odstavkov 2 in 3 prejmejo finančno podporo Unije v skladu z Uredbo (EU) št. 515/2014.

Člen 9

Platforma za izmenjavo informacij

1. Za namene njihovih nalog uradniki za zvezo za priseljevanje, člani usmerjevalnega odbora in organizatorji mreže iz člena 5(2) zagotovijo, da se vse relevantne informacije in statistični podatki nalagajo in izmenjujejo prek varne spletno podprte platforme za izmenjavo informacij. To platformo v dogovoru z usmerjevalnim odborom vzpostavi Komisija in jo vzdržuje.

Operativne informacije o preprečevanju, odkrivanju in preiskovanju kaznivih dejanj strogo zaupne narave se ne izmenjujejo prek varne spletno podprte platforme za izmenjavo informacij.

2. Informacije, ki se izmenjujejo prek varne spletno podprte platforme za izmenjavo informacij, vključujejo vsaj naslednje elemente:

(a) relevantne dokumente, poročila in analitična gradiva, o katerih se usmerjevalni odbor dogovori v skladu s členom 8(2) in (3);

(b) dvoletne delovne programe, dvoletna poročila o dejavnostih ter rezultate dejavnosti in priložnostnih nalog mrež uradnikov za zvezo za priseljevanje iz člena 8(2) in (3);

(c) posodobljen seznam članov usmerjevalnega odbora;

(d) posodobljen seznam kontaktnih podatkov uradnikov za zvezo za priseljevanje, napotenih v tretje države, vključno z njihovimi imeni, kraji napotitve in regijo pristojnosti, telefonskimi številkami in elektronskimi naslovi;

(e) druge relevantne dokumente, povezane z dejavnostmi in odločitvami usmerjevalnega odbora.

3. Z izjemo podatkov iz točk (c) in (d) odstavka 2 informacije, ki se izmenjujejo prek varne spletno podprte platforme za izmenjavo informacij, ne vsebujejo osebnih podatkov ali kakršnih koli povezav, prek katerih so takšni osebni podatki neposredno ali posredno na voljo. Dostop do podatkov iz točk (c) in (d) odstavka 2 se omeji na uradnike za zvezo za priseljevanje, člane usmerjevalnega odbora in ustrezno pooblaščen osebje za namen izvajanja te uredbe.

4. Evropski parlament pridobi dostop do nekaterih delov varne spletno podprte platforme za izmenjavo informacij, kakor določi usmerjevalni odbor v svojem poslovniku ter v skladu z veljavnimi pravili in zakonodajo Unije ter nacionalnimi pravili in zakonodajo.

Člen 10

Obdelava osebnih podatkov

1. Uradniki za zvezo za priseljevanje opravljajo svoje naloge v skladu s pravili Unije in nacionalnimi pravili o varstvu osebnih podatkov, ter tudi takšnimi pravili iz mednarodnih sporazumov, sklenjenih s tretjimi državami ali mednarodnimi organizacijami.

2. Uradniki za zvezo za priseljevanje lahko obdelujejo osebne podatke za namene nalog iz člena 3(6). Ti osebni podatki se izbrišejo, ko niso več potrebni v povezavi z nameni, za katere so bili zbrani ali kako drugače obdelani v skladu z Uredbo (EU) 2016/679.

3. Osebni podatki, ki se obdelujejo v skladu z odstavkom 2, lahko vključujejo:

(a) biometrične ali biografske podatke, kadar so ti potrebni za potrditev identitete in državljanstva državljanov tretjih držav za namene vrnitve, vključno z vsemi vrstami dokumentov, ki jih je mogoče šteti za dokaze ali dokaze *prima facie* o državljanstvu;

(b) sezname potnikov za povratne lete in druge načine prevoza v tretje države;

(c) biometrične ali biografske podatke za potrditev identitete in državljanstva državljanov tretjih držav za namen sprejemanja zakonitih priseljencev;

(d) biometrične ali biografske podatke za potrditev identitete in državljanstva državljanov tretjih držav, ki potrebujejo mednarodno zaščito, za namen preselitve;

(e) biometrične ali biografske podatke in druge osebne podatke, ki so potrebni za ugotavljanje identitete posameznika ter za preprečevanje tihotapljenja migrantov in trgovine z ljudmi ter boj proti njima, pa tudi osebne podatke, povezane z delovanjem hudodelskih združb, uporabljenimi prevoznimi sredstvi, sodelovanjem posrednikov in finančnimi tokovi.

Podatki iz točke (e) prvega pododstavka tega odstavka se obdelujejo izključno za izvajanje nalog iz točke (d) člena 3(6).

4. Vsa izmenjava osebnih podatkov je strogo omejena na to, kar je potrebno za namene te uredbe.

5. Prenosi osebnih podatkov tretjim državam in mednarodnim organizacijam na podlagi tega člena, ki jih izvajajo uradniki za zvezo za priseljevanje, se izvedejo v skladu s poglavjem V Uredbe (EU) 2016/679.

Člen 11

Konzularno sodelovanje

Ta uredba ne posega v določbe o konzularnem sodelovanju na lokalni ravni, ki jih vsebuje Uredba (ES) št. 810/2009 Evropskega parlamenta in Sveta ⁽¹⁹⁾.

Člen 12

Poročilo

1. Komisija pet let po datumu sprejetja te uredbe poroča Evropskemu parlamentu in Svetu o uporabi te uredbe.
2. Države članice in ustrezne agencije Unije Komisiji predložijo potrebne informacije za pripravo poročila o uporabi te uredbe.

Člen 13

Razveljavitev

Uredba (ES) št. 377/2004 se razveljavi.

Sklicevanje na razveljavljeno uredbo se šteje za sklicevanje na to uredbo in se bere v skladu s korelacijsko tabelo iz Priloge II.

Člen 14

Začetek veljavnosti

Ta uredba začne veljati dvajseti dan po objavi v *Uradnem listu Evropske unije*.

Ta uredba je v celoti zavezujoča in se neposredno uporablja v vseh državah članicah v skladu s Pogodbama.

V Bruslju, 20. junija 2019

Za Evropski parlament

Predsednik

A. TAJANI

Za Svet

Predsednik

G. CIAMBA

⁽¹⁹⁾ Uredba (ES) št. 810/2009 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 13. julija 2009 o vizumskem zakoniku Skupnosti (Vizumski zakonik) (UL L 243, 15.9.2009, str. 1).

PRILOGA I

Razveljavljena uredba z njeno spremembo

Uredba Sveta (ES) št. 377/2004	(UL L 64, 2.3.2004, str. 1)
Uredba (EU) št. 493/2011 Evropskega parlamenta in Sveta	(UL L 141, 27.5.2011, str. 13)

PRILOGA II

Korelacijska tabela

Uredba (ES) št. 377/2004	Ta uredba
—	Člen 1(1)
—	Člen 2, uvodno besedilo
Člen 1(1)	Člen 2, točka (1)
Člen 1(2)	Člen 2, točka (1), končno besedilo
Člen 1(3)	Člen 2, točka (2)
Člen 1(4)	Člen 1(2)
Člen 2(1)	Člen 3(3)
Člen 2(2), uvodno besedilo	Člen 3(4), uvodno besedilo
Člen 2(2), prva alineja	Člen 3(4)(b)
Člen 2(2), druga alineja	Člen 3(4)(c)
Člen 3(1)	Člen 4(1), prvi pododstavek
Člen 4(1)	Člen 5(1)
Člen 5(1) in (2)	Člen 6(1) in (2)
Člen 7	Člen 11
—	Priloga I
—	Priloga II